REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj P-5996/2025-76

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Petri Kušević Fraculj, u pravnoj stvari I-tužiteljice Mire Gregoranić, OIB: 26398758998, iz Vugrovca Donjeg, Ulica Augusta Šenoe 29, zastupane po punomoćnici Kristini Baričević, odvjetnici iz Zagreba, II-tužiteljice Lidije Gregoranić Marković, OIB: 49432611271, iz Prekvršja, Ulica Đure Kuntića 28, zastupane po punomoćniku Miri Dragoviću, odvjetniku iz Zagreba i III-tužiteljice Ivanke Gregoranić, OIB: 99101821908, iz Vugrovca Donjeg, Ulica Augusta Šenoe 29, zastupane po punomoćnici Kristini Baričević, odvjetnici iz Zagreba, protiv tuženika Franje Kutnjaka, OIB: 28309886983, iz Prekvršja, Odvojak Kuntići 1, zastupanog po punomoćniku Dinku Kulašu, odvjetniku iz Dugog Sela, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 17. rujna 2026., u prisutnosti zamjenice punomoćnice I. i III-tužiteljice Antonije Bandić, odvjetničke vježbenice, zamjenice punomoćnika II-tužiteljice Sare Buhin, odvjetničke vježbenice, tuženika osobno i punomoćnika tuženika Dinka Kulaša, odvjetnika, 27. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovan u cijelosti tužbeni zahtjev koji glasi:

"Nalaže se tuženiku Franji Kutnjaku isplatiti I-tužiteljici Mire Gregoranić, II-tužiteljici Lidiji Gregoranić Marković i III-tužiteljici Ivanki Gregoranić, svakoj 1/3 iznosa od 607,82 EUR sa zateznim kamatama tekućima za svaku na 1/3 iznosa od 435,08 EUR od 7. prosinca 2012. do isplate, te za svaku na 1/3 iznosa od 172,74 EUR od 9. lipnja 2014. do isplate, u roku od 15 dana."

II. Nalaže se I-III-tužiteljicama naknaditi tuženiku parnični trošak u iznosu od 1.250,00 EUR, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Prvotni tužitelj Ivan Greguranić podnio je 15. rujna 2015. ovome sudu tužbu protiv tuženika u kojoj navodi da je posjednik i izvanknjižni vlasnik nekretnine k. č. br. 4479 upisane u posjedovni list broj 886 Vurnovec, k. o. Vurnovec, na kojoj nekretnini dugi niz godina uzgaja poljoprivredne kulture, pa je tako i 2012. na njoj zasijao kukuruz. Nadalje navodi da je Stjepan Hrustić po nalogu tuženika, koji mu je rekao da se radi o njegovom kukuruzu, u razdoblju od 15. do 23. rujna 2012. izvršio kombajniranje

kukuruza, te ga predao tuženiku, čime je tuženik stekao bez osnove imovinsku korist na štetu tužitelja. Nadalje navodi da je tužitelj na predmetnoj nekretnini imao zasijan kukuruz marke Pionir 592 i očekivani urod bio je 4-5 tona kukuruza, čime je oštetio tužitelja za 8.000,00 kn. Još navodi da je tuženik u listopadu 2012. izorao nekretninu tužitelja s namjerom protupravnog stjecanja posjeda, ali je nakon intervencije odustao od daljnjeg smetanja. Nadalje navodi da je tužitelj ponovno početkom lipnja 2014. na predmetnoj nekretnini tužitelja izvršio košnju nezrelog ječma i tako ga pokošenog ostavio da istrune, čime je počinio štetu tužitelju od najmanje 4.000,00 kn. Stoga prvotni tužitelj tužbenim zahtjevom postavljenim u tužbi trži naknadu štete u ukupnom iznosu od 12.000,00 kn (1.592,67 EUR) s pripadajućim kamatama, uz naknadu parničnog troška sa zateznim kamatama tekućima od dana donošenja ove presude do isplate.

2. U odgovoru na tužbu tuženik navodi da nije sporno da je tužitelj vlasnik i posjednik nekretnine k. č. br. 4479 k. o. Vurnovec, ali poriče da bi tuženik ikada ulazio na predmetnu česticu ili na bilo koji način brao ili uništavao usjeve na istoj. Navodi da tuženik koristi susjednu česticu k. č. br. 4480 koja je njegovo izvanknjižno vlasništvo, te ju redovito obrađuje, pa je tako 2012. godine na toj čestici imao zasijan kukuruz, te je taj kukuruz po njegovom nalogu pobrao Stjepan Hrustić. Još navodi da je tužitelj u više navrata pokušao ući u rubni pojas k. č. br. 4480 koja mu ne pripada. Tuženik također poriče da bi 2014. kosio ječam na k. č. br. 4479, te navodi da je pokosio svoju česticu k. č. br. 4480 prilikom pripreme svojega zemljišta za obradu, a tužitelj je prešao među i posijao ječam u rubnom pojasu k. č. br. 4480. Tuženik također osporava navode tužitelja da bi urod na k. č. br. 4479 iznosio 4-5 tona, jer navedena nekretnina ima površinu od samo 1255 m^2. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan, uz naknadu parničnog troška tuženiku.

3. Prvotni tužitelj Ivan Gregoranić je tijekom postupka (31. listopada 2021.) preminuo, te je postupak iza njega nastavljen po njegovim nasljednicama Miri Gregoranić, Lidiji Gregoranić Marković i Ivanki Gregoranić.

4. U podnescima od 30. ožujka 2026. I-tužiteljica i III-tužiteljica su povukle tužbu u ovoj pravnoj stvari, međutim, tuženik se takvom povlačenju tužbe pravovremeno usprotivio, radi čega je valjalo odlučiti o tužbenom zahtjevu svih tužiteljica.

5. Konačno postavljenim tužbenim zahtjevom na ročištu 15. rujna 2026. I.-III-tužiteljica traže isplatu iznosa od ukupno 607,82 EUR (svaka 1/3 toga iznosa) sa zateznim kamatama tekućima za svaku na 1/3 iznosa od 435,08 EUR od 7. prosinca 2012. do isplate, te na 1/3 iznosa od 172,74 EUR od 9. lipnja 2014. do isplate.

6. Sud je tijekom postupka izveo sljedeće dokaze: uvid u posjedovni list 886 (str. 4 spisa), stanje katastarskog plana na dan 1. rujna 2015. (str. 5 i 7 spisa), posjedovni list 1097 (str. 6 spisa), opomenu pred podnošenje tužbe s preslikom potvrde o primitku preporučene pošiljke (str. 8 i 9 spisa), fotografije (str. 10-13 spisa), potvrde Policijske postaje Sesvete od 20. lipnja 2014., 20. studenoga 2012. i 3. listopada 2012. (str. 88-90 spisa) i ostalu dokumentaciju koja se nalazi u spisu, uviđaj na licu mjesta zamolbenim putem po Općinskom sudu u Sesvetama, geodetsko vještačenje po stalnoj sudskoj vještakinji ing. Ivoni Čarapar, agronomsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku dr. sc. Davorinu Hrsto, saslušanje svjedoka Franje Dutkovića,

Denisa Petljaka, Jadranke Kutnjak, Stjepana Hrustića i saslušanje prvotnog tužitelja i tuženika kao stranaka.

7. Sud nije izvodio daljnje dokaze jer je činjenično stanje dovoljno razjašnjeno za donošenje odluke o meritumu spora, a osim toga, stranke su na zadnjem ročištu i nakon upozorenja u smislu čl. 219. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25 - dalje: ZPP) izričito navele da nemaju daljnjih dokaznih prijedloga te su odustale od ranije predloženih, a neizvedenih dokaza.

8. Na temelju tako izvedenog dokaznog postupka, a cijeneći dokaze svaki za sebe i u njihovoj ukupnosti, sukladno čl. 8. ZPP, ovaj sud nalazi tužbeni zahtjev u cijelosti neosnovanim.

9. Predmet spora je zahtjev I.-III-tužiteljica za isplatom iznosa od ukupno 607,82 EUR s pripadajućim kamatama. Tužiteljice svoj zahtjev temelje na tvrdnji da je tuženik 2012. pobrao kukuruz koji je prvotni tužitelj posijao na svojoj nekretnini k. č. br. 4479 k. o. Vurnovec, te da je 2014. pokosio ječam koji je prvotni tužitelj posijao na istoj nekretnini, čime je prvotnom tužitelju nastala šteta.

10. Među strankama nije sporno da je tužitelj vlasnik i posjednik nekretnine označene kao k. č. br. 4479 k. o. Vurnovec, površine 1255 m^2, te nije sporno da je tuženik posjednik susjedne nekretnine označene kao k. č. br. 4480 k. o. Vurnovec. Stranke su činjenicu da je prvotni tužitelj bio posjedu k. č. br. 4479, a tuženik u posjedu k. č. br. 4480 učinile nespornom na ročištu 22. prosinca 2015.

11. Iz potvrde Policijske postaje Sesvete od 3. listopada 2012. (str. 90 spisa) proizlazi da je prvotni tužitelj 23. rujna 2012. zatražio intervenciju policije, prijavljujući da ima problema s tuženikom, te da mu je u razdoblju od 15. do 23. rujna 2012. nepoznati počinitelj otuđio kukuruz koji je bio posađen na njegovoj zemlji u Lušcima, Prekvršje.

12. Iz potvrde Policijske postaje Sesvete od 20. studenoga 2012. (str. 89 spisa) proizlazi da je prvotni tužitelj 29. listopada 2012. zatražio intervenciju policije, navodeći da misli da mu je tuženik u razdoblju od 25. do 29. listopada 2012. izorao oko 12 m njegove oranice u Lušcima.

13. Iz potvrde Policijske postaje Sesvete od 20. lipnja 2014. (str. 88 spisa) proizlazi da je I-tužiteljica Mira Gregoranić zatražila intervenciju policije, navodeći da ima problema oko međe, te da joj je tuženik pokosio jedan dio njive na kojem je bio posijan ječam.

14. Iz fotografija dostavljenih uz tužbu (str. 10-13 spisa), vidljivo je da iste prikazuju pokošene oranice (fotografija na str. 10) odnosno oranice na kojima je djelomično pobran kukuruz (fotografije na str. 11-13 spisa), s time da istima nije vidljiva međa između oranica, već je samo vidljivo da na jednom mjestu postavljen metalni stupić, te da je pobran kukuruz u cijelosti s jedne strane toga stupića, te djelomično s druge strane istoga stupića (fotografija na str. 11. spisa).

15. Svjedok Franjo Dutković u svom iskazu u bitnom navodi da je s tužiteljem u prijateljskim odnosima, a tuženik mu je susjed i dobar poznanik. Navodi da je u svibnju ili lipnju jedne godine išao na svoju njivu koja je udaljena oko 100 m od njive tužitelja, te je uočio da je sa sjeverne strane njive tužitelja pokošeno 5 ili 6 redova žita ili ječma, kao i da je ono što je pokošeno ostavljeno na zemlji, s time da je jedan red širok između 1 m i 1,5 m. Na njivi u tom trenutku nije vidio nikoga, a tužitelj mu je kasnije rekao da je to učinio tuženik. Nije mu poznato je li na toj njivi bila posijana pšenica ili ječam. Još navodi da je znao da je upravo na tužiteljevom zemljištu pokošena pšenica ili ječam jer je samo tužitelj na tom dijelu obrađivao zemlju, dok su njive sa sjeverne i južne strane od zemljišta tužitelja obrasle travom i samo ih povremeno netko pokosi i to možda jednom ili dvaput godišnje.

16. Svjedok Denis Petljak, posinak tuženika, u svom iskazu u bitnom navodi da su tuženik i on angažirali gospodina Hrustića da kombajnom pobere kukuruz s njihove parcele, koja se nalazi blizu Soblinca. Njihova parcela graniči s parcelom tužitelja i one nisu ni 2012. ni 2014. bile odvojene ogradama. Sjeća se da je 2012. tužitelj također na svojoj parceli posadio kukuruz. Stjepan Hrustić je izvršio kombajniranje kukuruza te godine u jednom danu, čemu su tuženik i on bili prisutni, s time da je prije početka kombajniranja tuženik pokazao Hrustiću granice parcele na kojoj je potrebno kombajnirati kukuruz. Još navodi da se između parcela nalazi međni kamen, a njihova je parcela duga 36 metara, tako da od tog međnog kamena odmjere 36 metara i tako znaju gdje završava njihova čestica u odnosu na česticu tužitelja. Mjerenje su vršili uz pomoć metra koji može izmjeriti duljinu do 50 metara. Još navodi da je tuženik 2012. posijao kukuruz sorte "Zlatko" koja sorta obično na jednoj stabljici ima dva klipa kukuruza. Ističe da je tuženik mjerio parcelu i toga dana prije nego što je Hrustić izvršio kombajniranje kukuruza te ističe da kombajniranje nije izvršeno na čestici tužitelja, te je kukuruz tužitelja toga dana ostao nepobran. Još navodi da je i 2014. zajedno s tuženikom obradio njihovu česticu do međe, te navodi da 2012. i 2014. nije postojao nikakav vidljivi međašni znak između predmetnih čestica tužitelja i tuženika.

17. Svjedokinja Jadranka Kutnjak, supruga tuženika, u svom iskazu u bitnom navodi da nije bila prisutna kod berbe kukuruza 2012. u koju su išli njezin suprug i sin, no dolazila je na česticu koju obrađuje njezin suprug prije i poslije kombajniranja. Nadalje navodi da je 2012. godine na njihovoj čestici bila posađena sorta kukuruza "Zlatko", kao i prethodne tri godine, dok je tužitelj na svojoj čestici posijao neku domaću sortu kukuruza, s time da joj nije poznato koju. Nadalje navodi da sorta "Zlatko" ima 2-3 klipa kukuruza na jednoj stabljici, dok domaća sorta koju je posijao tužitelj na jednoj stabljici ima najviše jedan klip, tako da je vidljiva razlika između te dvije vrste kukuruza. Još navodi da je 2012. i 2014. između njihove čestice i čestice tužitelja postojala brazda koja je bila granica između te dvije čestice, a brazda se dobije oranjem uzduž zemlje i duboka je uobičajeno 20-25 cm, time da zadnja brazda mora biti uvijek okrenuta na stranu vlasnika koji je izvršio oranje pa je tako bilo 2012. i 2014. Još navodi da je 2014. pokošen ječam također na njihovoj zemlji, a ne na zemlji tužitelja, te navodi da je tuženik došao prirediti zemlju za oranje i pokosio je taj ječam do međe, a ne zna kako se taj ječam našao na zemlji tuženika. Još navodi da se međe između parcela znaju i da su ravno određene, te navodi da je tužitelj fotografirao njihovu zemlju i stavio je stup na njihovu zemlju, dok njegov kukuruz stoji neobran. Još navodi da se zemlja mjeri kad se ide orati da se može ravno s traktorom napraviti "crta", a mjeri se metrom ili postoji neka prirodna oznaka, te

dodaje da je ranije postajao jedan orah koji je srušen, a 2014. je na čestici tuženika bila trava.

18. Svjedok Stjepan Hrustić u svom iskazu u bitnom navodi da ga je tuženik zamolio da pobere njegov kukuruz kombajnom, te su došli do parcele koju treba kombajnirati. Tuženik mu je pokazao do kuda je njegovo i do kuda treba pobrati kukuruz, te je svjedok pobrao kukuruz i iz kombajna ga istresao u prikolicu, te je tuženik taj kukuruz odvezao kući. Još navodi da se s jedne strane čestice na kojoj je izvršio kombajniranje nalazila stara livada, a s druge strane je bio posijan kukuruz. Ne sjeća se više koja sorta kukuruza je bila posijana na predmetnim parcelama. Misli da je s njima tom prilikom bio i sin tuženika. Nije vidio međašne znakove između spornih parcela stranaka, međutim, tuženik je tražio je međašni znak te je vizualno utvrdio gdje je međa i pokazao je među svjedoku, s time da parcelu nije mjerio metrom. Još navodi da nije bila vidljiva razlika u kulturama kukuruza na zemljištu koje je kombajnirao i na susjednom zemljištu, jer su oba kukuruza bila relativno slabe vegetacije.

19. Prvotni tužitelj Ivan Greguranić u svom iskazu u bitnom navodi da između stranaka nikada nije bilo spora oko međe. Nadalje navodi da je 2012. posijao kukuruz, sortu 572 Pionir, na svojoj parceli, te da je njegov kukuruz izrastao veći i s boljim klipovima od tuženikovog kukuruza, koji je bio druge sorte i duplo manje visine. Još navodi da je tuženikov kukuruz bio posijan na zemljištu koje godinama prije nije obrađivano niti pognojeno, već je tuženik samo na tom zemljištu znao pokositi korov. Nadalje navodi da ga je Franjo Dutković obavijestio da je njegov kukuruz pobran i da su ostala svega četiri reda za pobrati, te je prvotni tužitelj, kad je vidio da je kukuruz doista pobran s njegovog zemljišta, pozvao policiju koja je utvrdila da je kukuruz i na njegovom zemljištu i na zemljištu tuženika bio kombajniran na isti način u smislu da su stabljike kukuruza na istovjetan način svinute. Nadalje navodi da je rekao policijskim djelatnicima da sumnja na tuženika, te su oni otišli kod njega kući i zatekli su pun koš kukuruza u kojem su se nalazile dvije vrste klipova kukuruza, veći i manji. Nadalje navodi da je iduće godine na istom zemljištu posijao ječam, dok tuženik te godine nije posijao ništa, već je na njegovom zemljištu bio visok korov. Nadalje navodi da je u srpnju uočio da je ječam na njegovom zemljištu pokošen i ostavljen na zemlji, a da je ujedno i korov s tuženikovog zemljišta pokošen i također ostavljen na zemlji, sve na isti način. Navodi da je poslikao pokošeni ječam i korov, te je pozvao policiju, koja je potom otišla tuženiku. Još navodi da između njegove parcele i parcele tuženika nije postojao međašni znak, no granica između tih zemljišta se mogla raspoznati kako u vrijeme branja kukuruza tako i u vrijeme košnje ječma jer se između ta dva zemljišta nalazi jarak dubine 25 cm i širine oko 30 cm, a koji se proteže uzduž čitavih parcela, odnosno između istih. Dodaje da se sa zapadne strane tih parcela nalazi kanal i na tom dijelu tuženikove parcele su izrasle vrbe visine 10 - 15 m, dok se na tom dijelu iza njegove parcele nalazi živica visine 2,5 - 3 m. Još navodi da međa između stranaka nikada nije bila sporna, te navodi da je ostatak kukuruza 2012. pobrao u listopadu.

20. Tuženik u svom iskazu u bitnom navodi da je brao kukuruz na svojoj parceli u listopadu 2012., te nije točno da je pobrao kukuruz na parceli prvotnog tužitelja. Još navodi da je njegova parcela površine 3655 m^2, dužine 100 m i širine 36,5 m, dok je površina tužiteljeve parcele oko 1400 m^2. Te godine je na svojoj parceli imao posijan kukuruz sorte "Zlatko". Ne zna koju sortu kukuruza je sijao tužitelj na svom zemljištu,

no navodi da je bila primjetna razlika između tih sorti, s time da granica između ta dva zemljišta nije bila vidljiva nakon što je kukuruz izrastao. Dodaje da je ta godina bila strahovito sušna i kukuruzi su doslovno bili izjednačeni po visini i debljini stabljike, a razlika u klipu je bila mala, s time da je njemu razlika bila vidljiva jer su mu poznate te sorte kukuruza. Još navodi da je policija izašla na teren po prijavi prvotnog tužitelja, te im je tuženik rekao da je pobrao svoj kukuruz. Tuženik ističe da ni u jednom trenutku nije bio na tužiteljevoj parceli, te nije niti pobrao kukuruz niti pokosio ječam. Navodi da je kombajnisti pokazao da treba vršiti berbu u granicama njegove čestice i sorte, te je prilikom određivanja granica metrom mjerio odredio 36 m širine računajući od početka svoga zemljišta do tužiteljevog zemljišta. Još navodi da nikada nije kosio izvan granica svoje parcele. Nadalje navodi da postoji međašni znak između njegovog zemljišta i zemljišta susjeda s kojim nije u sporu, a radi se o kamenu u zemlji i drvenom stupu kraj tog kamena te je čitavom dužinom i kanal. Još navodi da je na svom zemljištu koje graniči s tužiteljevim zemljištem sadio kukuruz sorte "Zlatko" tri godine zaredom. Ta sorta u normalnoj godini ima dva klipa po stabljici, a u sušnoj godini se samo povremeno pronađe dupli klip na istoj stabljici, dok se u ekstremnoj sušnoj godini zrno na klipovima uopće ne vidi, a stabljika je sićušna. Razlika između ječma i trave skoro nije bila vidljiva. Tužitelj je bacio sjeme ječma na dio zemljišta tuženika 2013. godine, što je tuženik uočio jer je na dijelu njegovog zemljišta među travom izrastao i ječam. Još navodi da je i te godine prije košnje trave metrom izmjerio širinu svoga zemljišta, što uobičajeno radi svaki puta prije košnje trave, obrađivanja zemljišta ili branja kukuruza, kako bi utvrdio granice svoga zemljišta.

21. Iz nalaza i mišljenja stalne sudske vještakinje za geodeziju ing. Ivone Čarapar proizlazi da je navedena vještakinja na temelju mjerenja obavljenih na uviđaju 20. srpnja 2021. utvrdila da površina koja je bila pod nasadom kukuruza, a koju je pokazao tužitelj na terenu i za koju je naveo da se radi o njegovoj nekretnini, te da je na istoj površini posijao kukuruz i 2012., te ječam 2014., iznosi 1740 m^2. Nadalje proizlazi da površina pod nasadom kukuruza koja se nalazi na nekretnini tužitelja k.č.br. 4479 prema podacima katastarskog plana, iznosi 885 m^2, dok se preostala površina (dakle, 855 m^2) nalazi na nekretnini k. č. br. 4480. Konačno, proizlazi da se stanje na terenu (nasad kukuruza) ne podudara s granicama evidentiranima na katastarskom planu.

22. Iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka za agronomiju - gospodarstvo dr. sc. Davorina Hrsta proizlazi da je površina koju je pokazao tužitelj da je bila pod kukuruzom 2012. i ječmom 2014. iznosila 1740 m^2, od čega uvažavajući katastarski plan tužitelju pripada površina u iznosu od 885 m^2. Nadalje proizlazi da šteta nastala branjem kukuruza i ječma na površini od 1740 m^2 iznosi 4.579,68 kn, što sukladno fiksnom tečaju konverzije 1 EUR = 7,53450 kn, iznosi 607,83 EUR, no ako se šteta promatra samo na zemljištu u vlasništvu tužitelja u površini od 885 m^2, tada šteta iznosi 2.329,32 kn (309,15 EUR). Iz navedenog se može zaključiti da vrijednost pobranog kukuruza na preostaloj površini od 855 m^2 koja se nalazi na zemljištu tuženika označenom kao k. č. br. 4480, dakle, na zemljištu koje nesporno nije bilo u vlasništvu i posjedu prvotnog tužitelja, iznosi 298,68 EUR (607,83 EUR - 309,15 EUR).

23. Sud je prihvatio kao vjerodostojnu dokumentaciju koja prileži spisu jer ista ničim nije dovedena u pitanje.

24. Sud je nadalje prihvatio i nalaz i mišljenje stalne sudske vještakinje za geodeziju ing. Ivone Čarapar jer je njezin nalaz jasan, razložan i sačinjen sukladno pravilima struke i na temelju cjelokupne relevantne dokumentacije i činjenica utvrđenih neposrednim opažanjem na uviđaju na licu mjesta, tim više što na isti stranke nisu imale primjedbi, niti su u tom pravcu isticale daljnje dokazne prijedloge.

25. Sud je također prihvatio i nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za agronomiju - gospodarstvo dr. sc. Davorina Hrsta u dijelu u kojem je navedeni vještak sukladno zadatku suda utvrdio vrijednost kukuruza i ječma na površinama utvrđenima u geodetskom nalazu i mišljenju, jer je i njegov nalaz jasan, obrazložen i sačinjen na temelju relevantne dokumentacije i u skladu s pravilima struke te ni na njega stranke nisu imale primjedbi, niti su u tom pravcu isticale daljnje dokazne prijedloge. Ovdje valja reći da sud nije posebno cijenio nalaz i mišljenje navedenog vještaka u dijelu u kojem je vještak naveo da je tužitelj pretrpio štetu na površini od 1740 m^2, jer se radi o pravnoj ocjeni koja je u domeni suda, a ne vještaka.

26. Sud je u pogledu relevantnih činjenica prihvatio iskaze svjedoka Stjepana Hrustića i Jadranke Kutnjak jer su njihovi iskazi jasni, životni i logični, te u bitnom kako međusobno suglasni tako i sukladni ostalim prihvaćenim dokazima, a osim toga Stjepan Hrustić je osoba koja nije osobno zainteresirana za ishod ovoga postupka. Sud je kao životne i logične, te sukladne ostalim prihvaćenim dokazima, prihvatio i iskaze svjedoka Denisa Petljaka i tuženika, osim u dijelovima iz kojih bi proizlazilo da je tuženik pobrao samo kukuruz koji je sam posijao. Ovo stoga što iz njihovih iskaza proizlazi da je tuženik pobrao sav kukuruz na svom zemljištu (do međe), što znači da je pobrao i dio kukuruza na svom zemljištu koji je posijao prvotni tužitelj. Navedeno u konačnici potvrđuje i sam tuženik u podnesku od 3. rujna 2026. u kojem navodi da je prvotni tužitelj sijao i na čestici tuženika, te da je tuženik pobrao dio kukuruza i pokosio dio ječma koji je prvotni tužitelj posijao na njegovoj čestici. Ovdje valja reći da iskaz svjedoka Stjepana Hrustića iz kojeg proizlazi da mu je tuženik pokazao gdje je međa, no da parcelu nije mjerio metrom, nije doveo u pitanje dio iskaza svjedoka Denisa Petljaka i tuženika iz kojih proizlazi da je tuženik mjerio parcelu metrom prije kombajniranja, a da je Hrustiću samo pokazao granice parcele. Ovo stoga što je moguće da su svjedok Petljak i tuženik prethodno, dakle, prije dolaska Hrustića, izmjerili granice parcele metrom.

27. Sud je također u pogledu relevantnih činjenica prihvatio iskaz svjedoka Franje Dutkovića kao jasan, životan i logičan, osim u dijelu iz kojeg bi proizlazilo da je pokošen ječam na tužiteljevom zemljištu. Naime, isti svjedok je naveo da je pokošeno 5 ili 6 redova ječma, koji su široki između 1 m i 1,5 m, iz čega proizlazi da širina pokošenog ječma iznosi najviše 8-9 m. Nadalje, iz nalaza i mišljenja stalne sudske vještakinje za geodeziju ing. Ivone Čarapar proizlazi da je prvotni tužitelj posijao ječam samo djelomično na svom zemljištu, a djelomično i to u površini od 855 m^2 na zemljištu označenom kao k. č. br. 4480, koje nesporno nije bilo u njegovom vlasništvu i posjedu, već je bilo u posjedu tuženika. Nadalje, imajući u vidu da pokošena širina ječma iznosi najviše 8-9 m, a ječam je posijan u dužini od oko 98 m, kako to proizlazi iz skice koja je sastavni dio nalaza i mišljenja vještakinje ing. Čarapar, to proizlazi da navedena pokošena površina ječma iznosi oko 833 m^2 (8,5 m x 98 m), a što ugrubo odgovara površini ječma koju je prvotni tužitelj posijao na zemljištu tuženika (855 m^2). Dakle, dovodeći navedeno u vezu s ostalim prihvaćenim

iskazima svjedoka, proizlazi da je tuženik pokosio ječam koji se nalazio na njegovom zemljištu do međe, dok ne proizlazi da bi pokosio i ječam koji se nalazio na zemljištu prvotnog tužitelja.

28. Sud nije prihvatio iskaz prvotnog tužitelja u dijelovima iz kojih bi proizlazilo da je predmetne godine postojala velika razlika između kukuruza koji je posijao prvotni tužitelj i kukuruza koji je posijao tuženik, te da je bila vidljiva granica između spornih zemljišta, jer je u tim dijelovima njegov iskaz suprotan iskazu svjedoka Stjepana Hrustića koji je naveo da nije bila vidljiva razlika u kulturama kukuruza na zemljištu koje je kombajnirao i na susjednom zemljištu jer su oba kukuruza bila relativno slabe vegetacije, što je potvrdio i tuženik u svom iskazu. Sud nije prihvatio iskaz prvotnog tužitelja niti u dijelu iz kojeg bi proizlazilo da je tuženik pobrao kukuruz sa zemljišta prvotnog tužitelja, jer je u tom dijelu njegov iskaz suprotan ostalim prihvaćenim dokazima iz kojih proizlazi da je tuženik pobrao samo kukuruz na svom zemljištu, s time da je dio kukuruza na zemljištu tuženika posijao tužitelj. Nadalje, iskaz prvotnog tužitelja nije prihvaćen niti u dijelu u kojem je naveo da je pokošen i ječam na njegovom zemljištu, jer iz ostalih prihvaćenih dokaza proizlazi da je doista pokošen ječam koji je posijao tužitelj, ali samo na zemljištu u posjedu tuženika (k. č. br. 4480). U preostalom dijelu prihvaćen je i iskaz prvotnog tužitelja kao logičan i sukladan ostalim prihvaćenim dokazima.

29. Dakle, na temelju tako izvedenih dokaza utvrđeno je da je prvotni tužitelj 2012. godine posijao kukuruz na svojoj nekretnini označenoj kao k. č. br. 4479 k. o. Vurnovec, kao i na dijelu susjedne nekretnine označene kao k. č. br. 4480 k. o. Vurnovec, koja nesporno nije bila u njegovom vlasništvu i posjedu, već je bila u posjedu tuženika, dok je tuženik posijao kukuruz na preostalom dijelu te nekretnine označene kao k. č. br. 4480. Nadalje je utvrđeno i to prvenstveno iz nalaza i mišljenja vještakinje ing. Čarapar, koja je svoj nalaz sačinila, između ostaloga, na temelju činjenica utvrđenih neposrednim opažanjem na uviđaju na licu mjesta i na temelju pokazivanja prvotnog tužitelja, da je prvotni tužitelj ukupno posijao kukuruz na površini od 1740 m^2, od čega se površina od 885 m^2 nalazila na nekretnini prvong tužitelja označenoj kao k. č. br. 4479, dok se preostala površina (dakle, 855 m^2) nalazila na nekretnini tuženika označenoj kao k. č. br. 4480. Nadalje je utvrđeno da je u rujnu 2012. Stjepan Hrustić po nalogu tuženika kombajnirao i pobrao kukuruz za tuženika s cijele nekretnine označene kao k. č. br. 4480 koja je nesporno bila u posjedu tuženika, dakle, pobrao je i kukuruz koji je na dijelu te nekretnine površine 855 m^2 posijao tužitelj. Također je utvrđeno da je 2014. tužitelj posijao ječam na istoj površini, te je tuženik pokosio dio tog ječma koji se nalazio na k. č. br. 4480, dakle, u površini od 855 m^2. Ovdje valja reći da sud nije prihvatio navode tužitelja iznesene na uviđaju da je tuženik pobrao sav kukuruz koji je posijao prvotni tužitelj, uključujući i onaj koji se nalazio na nekretnini prvotnog tužitelja (površine 885 m^2), jer je iz fotografija koje je sam prvotni tužitelj dostavio uz tužbu vidljivo da nije pobran sav kukuruz, a osim toga i sam je prvotni tužitelj u svom iskazu naveo da je ostatak kukuruza pobrao u listopadu 2012. Isto tako sud nije prihvatio navode tužitelja da je pokošen sav ječam koji je posijao prvotni tužitelj, uključujući i onaj koji se nalazio na nekretnini prvotnog tužitelja (površine 885 m^2), jer je utvrđeno da je pokošeno 5-6 redova ječma, koji su široki 1-1,5 m, što znači da pokošena širina posijanog ječma iznosi najviše 8-9 m, pa uzimajući u obzir da je kukuruz posijan u dužini od oko 98 m, proizlazi da navedena pokošena površina (najviše 833 m^2) ugrubo odgovara površini ječma koju je tužitelj posijao na nekretnini tuženika (855 m^2), kao što je to prethodno

već obrazloženo. Osim toga, da nije pokošen cijeli ječam koji je posijao prvotni tužitelj proizlazi i iz Potvrde Policijske postaje Sesvete od 20. lipnja 2014. (str. 88 spisa), jer je u toj potvrdi navedeno da je I-tužiteljica prijavila da je tuženik pokosio jedan dio njive na kojem je posijan ječam.

30. Odredbom čl. 158. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine" br. 91/1996, 68/1998, 137/1999, 22/2000, 73/2000, 114/2001, 79/2006, 141/2006, 146/2008, 38/2009, 153/2009 i 143/2012, dalje: ZVDSP) propisano je da su biljke koje puste korijenje u nekom zemljištu vlasništvo onoga čije je zemljište, bez obzira na to čije je bilo sjeme ili sadnice, a odnos s vlasnikom sjemena ili sadnica prosuđivat će se prema obveznopravnim pravilima.

31. Slijedom navedenoga, kako je utvrđeno da je tuženik pobrao kukuruz i pokosio ječam samo s nekretnine označene kao k. č. br. 4480, koja nesporno nije bila vlasništvu i posjedu prvotnog tužitelja, već je bila u posjedu tuženika, tako tužiteljice nemaju pravo na naknadu štete u visini vrijednosti pobranog kukuruza odnosno pokošenog ječma na toj nekretnini (za koju je utvrđeno da iznosi 298,68 EUR). Naime, kukuruz i ječam koji su pustili korijenje u zemljištu označenom kao k. č. br. 4480, pripali su vlasniku tog zemljišta, a ne prvotnom tužitelju, na temelju čl. 158. st. 1. ZVDSP-a, i to neovisno o tome što je prvotni tužitelj posijao sjeme tih kultura.

32. Tužiteljice bi eventualno imale pravo na naknadu štete u visini vrijednosti nabave sjemena kukuruza i ječma i uzgoja tih kultura, međutim, tužiteljice niti ne tvrde niti ne dokazuju da bi im nastala takva šteta niti dokazuju visinu takve štete.

33. Ovdje valja reći da u konkretnom slučaju nema mjesta primjeni odredbe čl. 142. st. 2. ZV-a kojom je propisano da u slučaju da neka druga osoba posjeduje stvar od koje su se odvojili plodovi kao da je nositelj ograničenoga stvarnog prava na temelju kojega bi joj pripadalo vlasništvo plodova ili drugih dijelova te stvari, ona je samim odvajanjem postala vlasnikom odvojenoga, ali ne ako u tom času nije bila poštenim posjednikom tuđe stvari. Ovo stoga što tužiteljice tijekom postupka ničim nisu dokazale da bi prvotni tužitelj bio nositelj ograničenoga stvarnoga prava na temelju kojega bi mu pripadalo vlasništvo plodova, pri čemu se ponovno napominje da među strankama nije niti sporno da je prvotni tužitelj bio vlasnik i posjednik samo k. č. br. 4479, dok je tuženik bio posjednik k. č. br. 4480, a tužiteljice tijekom postupka nisu dokazale da bi tuženik pobrao kukuruz i pokosio ječam s k. č. br. 4479.

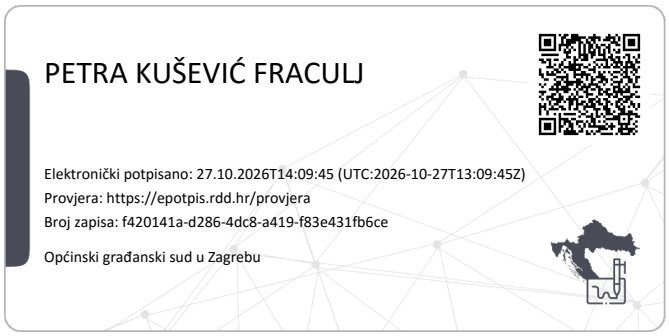
34. Slijedom svega navedenoga, odlučeno je kao u izreci.

35. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbama čl. 154. st. 1. ZPP i čl. 155. ZPP. Tuženiku je priznat trošak za zastupanje po punomoćniku odvjetniku, sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 138/23 i 107/25 - dalje: Tarifa) a imajući u vidu troškovnik i vrijednost konačno postavljenog tužbenog zahtjeva. Tako mu je priznat trošak zastupanja kako slijedi: za sastavljanje tužbe 50 bodova (Tbr. 7/1 Tarife), za zastupanje na ročištima 22. 12. 2015., 15. 2. 2018., 10. 7. 2018., 7. 12. 2018., 9. 10. 2019. i 17. 9. 2026. za svako po 50 bodova (Tbr. 9/1 Tarife), za zastupanje na ročištima 30. 9. 2020. i 21. 4. 2026. za svako po 25 bodova (Tbr. 9/2 Tarife), za zastupanje na ročištu 20. 7. 2021. 50 bodova (Tbr. 9/7 Tarife), te za sastavljanje podneska od 4. 9. 2026. 50 bodova (Tbr. 8/1 Tarife), što ukupno iznosi 500 bodova, a uz vrijednost jednog boda od 2,00 EUR prema važećoj

Tarifi, te uvećano za 25% po osnovi poreza na dodanu vrijednost, iznosi 1.250,00 EUR.

U Zagrebu 27. listopada 2026.

Sutkinja
Petra Kušević Fraculj



POUKA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe županijskom sudu, koja se podnosi putem ovoga suda. Žalba se podnosi pisanim putem u 4 primjerka, u roku od 15 dana od dana dostave ove presude.

DNA:
pun. I. i III-tužiteljice
II-tužiteljici
pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088f-3d91b**

Kontrolni broj: **0cc73-d41e8-8a0b5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.